

Paaswake 2023
Assebroek St. Trudo
8 april 2023

Z en B,

We zingen halleluja, we steken licht aan, we luiden klokken.
We uiten grote blijdschap, want - zo vertolken we - de dood is overwonnen.

Nochtans, wat er juist gebeurd is toen lijkt helemaal niet op een overwinning.
De mens op wie alle hoop gevestigd was is niet aan de dood ontsnapt, integendeel.
Op de meest schandelijke manier werd hij omgebracht: aan een kruis als een crimineel.

En hoe men hem ook toeriep: red jezelf, toon eens dat je God bent, het mocht niet baten, het liep slecht met hem af.
Hij verdween uit de ogen, zijn stem werd niet meer gehoord, zijn daden werden niet meer gezien.

En toch.

We zingen halleluja, en we zeggen: hij leeft.
Want dat zegden ook degenen, die het hebben moeten meemaken, zijn familie, zijn leerlingen, zijn vrienden: hij leeft.
Waar haalden zij het om dat te zeggen?
Zou het kunnen dat zij hun wensen voor werkelijkheid namen?
Dat ze anders niet wisten hoe dit een plaats te geven in hun leven, en met hun verdriet om te gaan?

Neen, als het alleen dat was, dan zouden wij – zoveel later – niet meer samenkomen om halleluja te zingen.

Neen, het sterven van Jezus was voor hen juist de bevestiging dat zijn vertrouwen op de God, over wie hij hen altijd gesproken had, geen illusie was.

Want de doodstraf niet willen ontlopen, de daders niet haten, dat is on-menselijk, maar dan in de zin van: daar is een mens niet toe in staat, dat kan een mens niet.
Ook zij zullen niet gedacht hebben dat hij daartoe in staat zou geweest zijn.
'Dat mag niet gebeuren' had Petrus hem ooit toegeroepen.

Maar nu hadden ze het voor hun ogen zien gebeuren: hij had stand gehouden, ook in het pijnlijkste en schandelijkste kwaad dat hem werd aangedaan; hij had zelfs gebeden 'Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen'; geen woord van bitterheid was over zijn lippen gekomen.

Op dat moment werd duidelijk: hier is meer aan de hand, hier komt een kracht aan het licht, die mensen in staat stelt om boven zichzelf uit te stijgen.
En de eerste die het gezien had was een vreemde, een militair, die mompelde: hier laat God zich kennen, deze is waarlijk een kind van God.

Ja, zegden ze, de God over wie hij zoveel verteld heeft, van wie hij zegde dat hij ons het leven heeft gegeven, omdat hij van ons houdt, en het beste met ons voorheeft. Dat hij ons ergens – aan de overkant van de dood – een nieuw leven heeft voorzien, omdat hij ons ook dan niet aan ons lot overlaat. Dat hij hoopt dat ook wij leven vanuit zijn liefde. Dat wij ons verzetten tegen het recht van de sterkste, tegen kwaad met kwaad vergelden, tegen je vijand haten. Dat wij ons hart openen voor mekaar, en het opnemen voor al wie te lijden heeft. Ja, die God is geen waanbeeld, hij leeft!

En zo werd dat moment van diepste teleurstelling voor zijn volgelingen een moment van overwinning, een moment van bevrijding, begin van nieuw leven. Door zich helemaal te geven had Jezus hen overtuigd: de God, over wie ik steeds heb gesproken, is geen illusie, het is de moeite waard om ons ten volle te geven om van hem en zijn liefde te getuigen.

Inderdaad, Z en B, God komt aan het licht, telkens wanneer mensen de gewone orde gaan omkeren en buiten zichzelf gaan treden, en voor anderen nieuwe perspectieven openen. On-menselijke dingen gaan doen.

Soms gebeurt dat op een moment dat niemand het verwacht.

Zo gebeurde het enkele weken geleden op het proces over de aanslagen in Zaventem en Maalbeek.

Een oud prof-basketter Sebastien Bellin, kwam als slachtoffer en getuige naar de rechtbank.

Waar verwacht kon worden dat hij woorden van wraak en haat zou spreken, verraste hij iedereen door de daders hun fouten niet aan te rekenen, maar te zeggen dat hij met hen te doen had, door hen toe te wensen dat ze in de gevangenis niet zouden wegrotten, maar nog iets zinvol met hun leven zouden kunnen doen.

Ook hij verbond zijn houding met zijn geloof in God.

‘God is voor mij een grotere kracht die overal te vinden is,’ zegde hij ‘die dag op Zaventem werd de theorie in alle hevigheid getoetst aan de praktijk. Nog nooit had ik ervaren dat het wààr was wat ik altijd had geloofd.’

Z en B,

mogen ook wij leven vanuit de ervaring dat de God van Liefde ons de weg wijst, en ons de sterkte geeft om van onze mensenwereld, een betere wereld te maken.

Daarom willen wij het water zegenen waarmee we onder Gods zegen werden geplaatst toen wij gedoopt werden, en ons geloof in God uitdrukkelijk hernieuwen.

Pierre Breyne